Światowy Dzień Krwiodawcy - 14 czerwca

Światowy Dzień Krwiodawcy został ustanowiony w 2004 roku przez Światową Organizację Zdrowia (WHO), Międzynarodową Federację Towarzystw Czerwonego Krzyża i Czerwonego Półksiężyca (IFRC), Międzynarodową Federację Organizacji Krwiodawców oraz Międzynarodowe Towarzystwo Transfuzjologiczne w dzień urodzin Karla Landsteinera, który w 1901 roku odkrył grupy krwi, za co w roku 1930 otrzymał nagrodę Nobla.

Wydarzenie to jest okazją do podziękowania honorowym krwiodawcom – oddającym bezpłatnie krew – za ratujący życie dar krwi i zwiększenia świadomości potrzeby regularnego oddawania krwi w celu zapewnienia potrzebującym pacjentom dostępu do wysokiej jakości, bezpiecznej krwi i preparatów krwiopochodnych.

Krew jest ważnym elementem leczenia zarówno dla planowanych zabiegów jak i pilnych sytuacji. Transfuzje krwi i produkty krwiopochodne co roku ratują życie milionom ludzi. Pomagają pacjentom cierpiącym na choroby stanowiące zagrożenie dla życia, przedłużając i zapewniając im wyższą jakość życia, a także stanowią zabezpieczenie złożonych procedur medycznych i chirurgicznych. Krew jest również niezbędna w leczeniu rannych poszkodowanych podczas wszelkiego rodzaju katastrof zarówno naturalnych, jak i tych spowodowanych przez człowieka. Odgrywa także istotną rolę w kontekście opieki i ratowania życia matek oraz opieki okołoporodowej.

W wielu krajach zapotrzebowanie na krew znacznie przewyższa dostępne zasoby i służby krwiodawstwa zmagają się z koniecznością zabezpieczenia i udostępnienia wystarczającej ilości krwi, dbając jednocześnie o jej odpowiednią jakość i bezpieczeństwo. Jedynie regularne, nieodpłatne oddawanie krwi przez honorowych krwiodawców umożliwia zapewnienie odpowiednich zasobów krwi.

Celem WHO jest doprowadzenie do tego, aby do 2020 r. wszystkie państwa pozyskiwały potrzebne zasoby krwi od honorowych krwiodawców. Obecnie jedynie w 62 państwach krajowe zasoby krwi zabezpieczają niemal wyłącznie w 100% honorowi krwiodawcy, podczas gdy 40 państw nadal korzysta z krwi oddawanej przez członków rodzin pacjentów, a nawet z płatnego krwiodawstwa.

Służba krwi, która zapewnia pacjentom nieograniczony dostęp do bezpiecznej krwi i produktów krwiopochodnych jest kluczowym elementem skutecznego systemu opieki zdrowotnej. Zapewnienie bezpiecznego i regularnego dostępu do krwi wymaga opracowania skoordynowanej krajowej służby krwi, opartej na dobrowolnych, nieodpłatnych donacjach krwi. Jednakże w wielu krajach służby krwi stają wobec wyzwania jakim jest konieczność zabezpieczenia i udostępnienia wystarczającej ilości krwi, dbając jednocześnie o jej odpowiednią jakość i bezpieczeństwo.

Każdego roku życie i zdrowie milionów osób jest narażone na wypadki. W ostatniej dekadzie katastrofy dotknęły ponad 250 milionów osób powodując śmierć blisko miliona z nich. Katastrofy naturalne, takie jak trzęsienia ziemi, powodzie i burze stwarzają znaczne zapotrzebowanie na opiekę zdrowotną w nagłych wypadkach, a jednocześnie zdarza się, że w czasie ich trwania niszczone są ważne ośrodki tejże opieki zdrowotnej, jak np. szpitale. Katastrofy spowodowane przez człowieka, takie jak wypadki drogowe i konflikty zbrojne, stawiają również znaczne wymagania w zakresie opieki zdrowotnej i konieczność stworzenia możliwości leczenia na linii frontu.

Transfuzja krwi jest jednym z podstawowych składników opieki medycznej w nagłych wypadkach. W sytuacjach awaryjnych zwiększa się zapotrzebowanie na krew a jednocześnie katastrofy sprawiają, że jej dostawa jest trudna i problematyczna. Odpowiednie zaopatrzenie w krew w sytuacjach kryzysowych wymaga dobrze zorganizowanej służby krwi, którą można zapewnić jedynie poprzez zaangażowanie całego społeczeństwa w honorowe i dobrowolne oddawanie krwi przez cały rok.